

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/56/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717211382
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6717211382.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovvej a sudcov JUDr. Jany Haluškovvej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., IČO: 50 361 368, so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, konajúca prostredníctvom advokátky a konateľky JUDr. Veroniky Dolákovej, PhD., proti žalovanému: D. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XX, XXX XX W., t.č. bytom Q. č. X, XXX XX W., o zaplatenie 794,61 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 15Csp/44/2017-107 zo dňa 15.11.2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v druhom a treťom výroku **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 794,61 Eur spolu s 5,25% úrokom z omeškania z dlžnej sumy 794,61 Eur od 08.06.2017 do zaplatenia v pravidelných mesačných splátkach po 100,- Eur, splatných vždy k 25-temu dňu v mesiaci, počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky (prvý výrok); v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (druhý výrok); tretím výrokom rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 25%.

Z jeho dôvodov vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému okrem náhrady trov konania aj zaplatenia istiny vo výške 794,61 Eur spolu s príslušenstvom titulom uzavretej úverovej zmluvy č.1153052812, z ktorej pohľadávka bola postupovaná Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 13.06.2017 z Poštovej banky, a.s., IČO: 31 340 890, so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 4 na žalobcu.

Žalovaný požiadal vzhľadom na jeho osobné, majetkové a rodinné pomery splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach vo výške 100,- Eur.

Po vykonanom dokazovaní, vychádzajúc z ustanovenia §497 Obchodného zákonníka, §52 ods. 1, 2, 3, 4, §53 ods. 9, §54 ods. 1, 2, §565, zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte aj „OZ“), §1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. (ďalej v texte aj „z.č. 129/2010 Z.z.“) súd prvej inštancie konštatoval, že dňa 19.09.2012 uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovaným zmluvu o úvere, na základe ktorej žalovanému poskytol úver vo výške 3.000,- Eur. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru, žalobca v zmysle ustanovenia §565 OZ, v spojení s ustanovením §53 ods. 9 OZ, vyhlásil dňa 04.09.2014 úver za predčasne splatný. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 07.06.2017, vystaveného právnym predchodcom žalobcu vyplynulo, že žalovaný čerpal úver vo výške 3.000,- Eur, a splatil 2.205,39 Eur. Túto skutočnosť žalovaný nespochybnil, preto žalobe v časti istiny 794,61 Eur, ako aj v časti úrokov z omeškania 5,25% ročne od 08.06.2017 do zaplatenia vyhovel. Žalovanému umožnil

splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 100,- Eur, pričom určil aj podmienky splatnosti a následky v prípade omeškania čo i len s jednou splátkou.

Zmluvu, uzavretú medzi stranami sporu, posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle §52 ods. 1 OZ, ktorá rovnako spadá pod režim zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Súd prvej inštancie žalobcovi nepriznal sumu 251,19 Eur; mal za to, že žalovaný už túto sumu uhradil, pretože žalobca si vyčíslil úroky aj po zosplatnení, t.j. od 05.09.2014 do vyčíslenia v zmysle aktualizácie pohľadávky, vystavenej peňažným ústavom.

Uzavrel, že žalobcovi nárok na úroky po zosplatnení nepatrí. Okrem istiny, úrokov do zosplatnenia, v ktorých sú započítané nielen zmluvné úroky, ale aj úroky z omeškania, požadoval i úroky po zosplatnení, t.j. od 05.09.2014, ktoré boli čiastočne vyčíslené ku dňu 07.06.2017 a následne požadoval úroky vo výške 19,5% z dlžnej istiny od 08.06.2017 až do zaplatenia dlžnej sumy 794,61 Eur. Dohoda o platení úrokov za úver a splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo predčasne vyvolanej doby splatnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania. Dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa a predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Niet kogentnej úpravy o úrokoch popri úrokoch z omeškania. Zároveň sa takáto dohoda dostáva do rozporu aj s ustanovením §3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Vyhlásením predčasnej splatnosti úveru sa dostal žalovaný do omeškania a ako následok omeškania vzniklo žalobcovi právo na priznanie úrokov z omeškania a nie dohodnutých zmluvných úrokov. Veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/143/1998, R59/1998. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobcovi úroky po zosplatnení, tak ako ich požadoval, žalobcovi nepriznal a v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa §262 ods. 1, 2 v spojení s §255 ods.1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „C.s.p.“) tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 25% (úspech žalobcu 62,34%, neúspech 37,66%).

2. Proti druhému výroku rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie podľa §365 ods. 1 písm. a), f), h) C.s.p. žalobca. Napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný a arbitrárny, pretože nie je zrejmé, z akého právneho predpisu okresný súd vychádzal, keď dospel k záveru, že po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalobca nemá nárok na dohodnuté zmluvné úroky.

Poukázal na §16 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorého výkladom a contrario, v prípade, ak dôjde k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru veriteľom pre porušenie platobnej disciplíny dlžníka, veriteľ by mal mať rovnako zachované právo na vrátenie peňažných prostriedkov spolu s dohodnutým úrokom až do okamihu splatenia úveru. V prípade zmluvného úroku ide o dohodnuté zmluvné plnenie akcesorickej povahy, čo znamená, že takéto plnenie je nevyhnutne spojené s istinou úveru, od ktorej existencie závisí aj samotný zmluvný úrok ako forma odmeny veriteľa za poskytnutie úveru. S poskytnutím úveru bol teda späť aj nárok žalobcu na zmluvné úroky, pričom žalovaný si bol tohto nároku vedomý a svojím podpisom zmluvy sa tieto zmluvné úroky zaviazal uhrádzať. Už z jazykového výkladu je zrejmé, že veriteľ má nárok na úrok až do splatenia úveru. Zosplatnenie úveru je len zmena termínu splatnosti, na ktorú má veriteľ nárok. V prípade, ak by veriteľ úver nezosplatnil, dlžník by bol povinný platiť zmluvné úroky. Úroky z úveru sú odplátou za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy a predstavujú cenu úveru. Dlžník je povinný platiť úroky od okamihu reálneho poskytnutia úveru do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už je v lehote alebo v omeškani. Na povinnosť platiť úroky z úveru nemá vplyv ani zosplatnenie úveru. Táto povinnosť zásadne trvá do času reálneho vrátenia poskytnutého úveru. V tomto smere tiež poukázal na bod 6.4 Obchodných podmienok, podľa ktorého v prípade, ak sa stane úver predčasne splatným, banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania až do úplného splatenia zmluvného záväzku klienta voči banke. Vzhľadom na fakt, že k vráteniu celej poskytnutej istiny doposiaľ nedošlo, nedošlo ani k zániku dohodnutého záväzku žalovaného, v zmysle ktorého je povinný naďalej uhrádzať zmluvne dohodnuté úroky. V prípade zmluvného úroku ide de facto o odmenu veriteľa za poskytnutie úveru, pričom v uvedenom prípade k vráteniu plnej výšky úveru zo strany žalovaného doposiaľ nedošlo, na základe čoho je žalobca naďalej oprávnený aj na zaplatenie tejto položky. Nesúhlasil s tvrdením okresného súdu o tom, že súbežným uplatňovaním úrokov z úveru a úrokov z omeškania dochádza k hrubej nadvláde veriteľa. Keďže oba typy úrokov sú odlišným právnym inštitútom a sledujú iný cieľ, nemôže ísť o dvojité sankcionovanie

žalovaného. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 41Co/13/2018 zo dňa 16.08.2018.

Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie; alternatívne, aby odvolací súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd, ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa §34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa §385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa §379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa §380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v druhom a treťom výroku podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

5. V zmysle §387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie, spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie dospel ku správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§380 ods. 2 C.s.p.).

7. Odvolanie nie je dôvodné.

V prejednávanej veci súd prvej inštancie správne posúdil právny vzťah medzi stranami sporu ako vzťah spotrebiteľský, kde uvedená úverová zmluva je nepochybne štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou.

8. Námietku žalobcu, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný a arbitrárny, pretože nie je zrejmé, z akého právneho predpisu okresný súd vychádzal, keď dospel k záveru, že po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalobca nemá nárok na dohodnuté zmluvné úroky, považoval odvolací súd za nedôvodnú. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie poukázal na zásadu „úroky do splatnosti úveru“, vyplývajúcu z rozhodovacej praxe súdov, ustanovenie §497 Obchodného zákonníka a zdôraznil, že po splatnosti úveru patria veriteľovi len úroky z omeškania. V zmysle uvedeného nemožno konštatovať, že súd prvej inštancie svoje konštatovanie o neprípustnosti zmluvného úroku z úveru po vyhlásení predčasnej splatnosti dostatočne neodôvodnil.

9. Ohľadom námietky žalobcu, týkajúcej sa výkladu a contrario ustanovenia §16 ods. 1 zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (19.09.2012), podľa ktorého „spotrebiteľ má právo kedykoľvek počas doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľský úver úplne alebo čiastočne splatiť pred dohodnutou lehotou splatnosti. V takom prípade je spotrebiteľ povinný uhradiť úrok a náklady vzniknuté len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia“, teda, že veriteľ by mal mať zachované právo na vrátenie peňažných prostriedkov spolu s dohodnutým úrokom až do okamihu splatenia úveru, odvolací súd uvádza, že takýto výklad prezentovaný žalobcom považuje za účelový; uvedené ustanovenie upravuje práva a povinnosti spotrebiteľa, ktorý mieni splatiť spotrebiteľský úver pred dohodnutou lehotou splatnosti, a nie v prípade zosplatnenia úveru veriteľom pre porušenie platobnej disciplíny dlžníka. Z uvedeného dôvodu považoval odvolací súd aj túto námietku žalobcu za nedôvodnú.

10. Žalobca ďalej v odvolaní nesúhlasil s tvrdením súdu, že súbežným uplatňovaním úrokov z úveru a úrokov z omeškania dochádza k hrubej nadvláde veriteľa; takéto konštatovanie okresného súdu sa však v odôvodnení jeho rozsudku nenachádza. K podstate tejto námietky však považuje krajský súd za potrebné uviesť, že rozhodovacia prax súdov je ustálená v tom, že nemožno priznať úroky z úveru

po jeho zosplatnení, pokiaľ už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, t.j. zákonná sankcia v zákonom stanovenej výške (napr. ÚS SR sp.zn. IV.ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012; KS Prešov sp.zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015; KS Žilina sp.zn. 5Co/611/2014 zo dňa 16.12.2014; R 59/1998). Pri predčasnom a mimoriadnom zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia. Zmluvným stranám patria len sankcie; na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom §517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s §3 a §3a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Z tohto dôvodu má žalobca nárok na zmluvné úroky do riadneho ukončenia úveru, t.j. do splatnosti úveru. Úver je odplátnym právnym úkonom, za ktorý možno dohodnúť úroky a možno dohodnúť aj obdobie na užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie). Zákon umožňuje dodávateľovi na určitú dobu (do splatnosti) podľa jeho predstáv poskytnúť úver a vypýtať si dohodnuté úroky. Od začiatku sa prirodzene sledujú úroky na dohodnutú dobu; koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov (napr. nesplácanie úveru) má dodávateľ tiež právo splatnosť posunúť. Niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je splatený po splatnosti, zákon priznáva za zadržovanie finančných prostriedkov sankcie či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné (napr. zmluvná pokuta). Je evidentné, že zmluvné úroky popri úrokoch z omeškania sú nielen odklonom od zákona v neprospech žalovanej, ale vo svojich dôsledkoch odporujú aj kogentnému zákonnému pravidlu. Uplatnený úrok 19,50% p.a. prevyšuje úrok z omeškania a problematická klauzula o úrokoch popri úrokoch z omeškania (po splatnosti) potenciálne umožňuje navýšenie dlhu nad výšku poskytnutého úveru v rozpore s §3a ods. 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. (úver 3.000,- Eur). Pokiaľ okresný súd uzavrel, že veriteľ po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nemá nárok na úrok z úveru, ale iba na úrok z omeškania, jeho závery nie sú výsledkom nesprávneho právneho posúdenia.

11. V rozpore s vyššie uvedeným je preto i dojednanie obsiahnuté v bode 6.4 Obchodných podmienok žalobcu (jeho právneho predchodcu), na ktoré žalobca v podanom odvolaní poukázal a podľa ktorého: „v prípade, ak sa stave úver predčasne splatným, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania až do úplného splatenia zmluvného záväzku klienta voči Banke“. Na základe uvedeného zmluvného dojednania by inak mohol žalobca ako veriteľ požadovať od žalovanej ako dlžníka úrok z úveru z celej dlžnej sumy popri sankčnom úroku z omeškania. Takýmto spôsobom by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu, čo by spôsobovalo nerovnováhu vo vzťahoch medzi zmluvnými stranami. Odvolací súd považoval túto zmluvnú podmienku (na ktorú žalobca poukázal konkrétne až v podanom odvolaní) za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Úrok je cenou úveru len do jeho zosplatnenia, po zosplatnení úveru veriteľovi patrí úrok z omeškania, ktorý je sankciou, plní funkciu paušalizovanej náhrady škody, vzniknutej veriteľovi so zabezpečovacím, sankčným a kompenzačným účelom. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Niet pochybností, že zmluvná podmienka nebola individuálne dohodnutá a mala umožniť veriteľovi inkasovať popri úrokoch z omeškania aj zmluvný úrok, ktorý v zmysle vyššie uvedeného žalobcovi ako veriteľovi nepatrilo, a to na ťarchu žalovanej ako spotrebiteľa.

12. Povolenie žalovanému splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach vo výške 100,- Eur, žalobca v podanom odvolaní nenamietal.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ako aj vo výroku o trovách konania, osobitne odvolaním nenapadnutým, ale výrokom súvisiacim (druhý a tretí výrok) podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa §396 ods. 1 C.s.p. v spojení s §255 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bol v plnom rozsahu úspešný žalovaný; zo spisu mu však žiadne trovy nevyplynuli, ani si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil; preto mu krajský súd náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznal.

15. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2, veta druhá C.s.p.). Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2, veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).